

[Arbejdsministeren]

hvervsliv har brug for, og fra et system med forholdsvis få redskaber til et system med en meget bred vifte af redskaber, som stort set kan tilgodese alle de behov, der måtte være hos den ledige og hos virksomhederne. Der er tale om særligt tilrettelagte forsøg, om lange uddannelser, korte uddannelser, jobtræning osv.; altså alt i alt peger lovforslaget i retning af at tilgodese et moderne arbejdsmarked og matche et moderne erhvervsliv, som jo lægger megen vægt på, at medarbejdere har en høj grad af kvalifikationer og af uddannelseskompetence.

Til allersidst vil jeg sige, at jeg glæder mig meget til spørgsmålene fra Arbejdsmarkedsudvalget. Jeg kan forstå, at hr. Helge Sander allerede har fået lavet 32 spørgsmål, og jeg regner med, at der kommer flere. Jeg vil meget gerne bidrage til Arbejdsmarkedsudvalgets arbejde.

Den fg. formand (Jørn Pedersen):

Så går vi til anden omgang.

Helge Sander (V):

I mit indlæg beskæftigede jeg mig en del med de desværre alt for mange ledige og dem, vi har anbragt i forskellige ordninger. Når jeg tager det frem igen, er det, fordi bl.a. hr. Poul Nødgaard i sit indlæg berørte noget, som jeg desværre ikke nåede, men som jeg også var interesseret i at kende nærmere til, nemlig hvordan og hvorledes de orlovs personer, der nu bliver tale om, vil komme til at optræde i statistikken.

Til arbejdsministeren vil jeg gerne sige, at jeg ikke her vil komme med en lang række tekniske spørgsmål, det har vi udvalgsarbejdet til, men der bliver mange af dem. Ministeren har jo også i sit seneste svar lagt op til, at vi både kan få afklaret de ting, der er udviklede, og forhandle om en række af de forskellige forhold, som har været på dagsordenen i eftermiddag, men lige det spørgsmål, hvordan og hvorledes de vil optræde i statistikken, vil jeg meget gerne have belyst.

Så bliver jeg nødt til at knytte en kommentar til det med den lange dagpengeperiode. Ministeren har ret i, at vi har et system i dag, hvor vi også har en alt for lang periode, og ministeren har også ret i, at jeg tilhører et parti, som har været regeringsbærende i 10½ år, men jeg må have lov til at sige, at det hverken er mit partis

eller den regerings skyld, som mit parti har støttet, at den er så lang. Jeg tror også, at ministeren må medgive mig, at det ikke undervejs har skortet på forslag til at få ændret denne lange dagpengeperiode, men uanset om den skal være 7 eller 9 år – og reelt er det 9 år, eftersom orlov kan inddrages både i første og anden del af det forslag, som regeringen har fremsat – mener vi altså, at det er for lang en periode, ikke mindst set i lyset af forholdene i vore nabolande, som jeg erkender på en række områder er anderledes end vores, bl.a. med hensyn til afskedigelser. Det kan dog ikke begrunde en så stor forskel, som vi oplever mellem f.eks. Tyskland og Sverige og Danmark.

Vi har i eftermiddag talt en del om den individuelle betjening af de ledige og om, at man kunne få en individuel handlingsplan efter 3 måneder. Umiddelbart efter min ordførertale havde vi en ordveksling, og nu var arbejdsministeren også inde på det, og så vil jeg gerne sige til arbejdsministeren, at der må da være forståelse for, at vi er nogle stykker, der føler, at det kan føre passivitet med sig, og jeg vil tillade mig at citere – ikke fordi jeg ønsker en debat om det nu, men mere for at belyse, hvorfor jeg er skeptisk – fra lovforslag nr. L 272, hvor jeg i de bemærkninger, som knytter sig til § 11, kan læse:

»Tilsvarende skal handlingsplanen løbende tages op til revision.«

Lidt længere nede hedder det, at det i høj grad afhænger af den enkelte lediges ønsker. Jeg mener, at de to ting da gør, at man må kunne forestille sig, at man kan tilpasse forholdene løbende, efter hvad man føler er mest hensigtsmæssigt. Vi ved selvfølgelig allø sammen, at der er nogle, som godt kan få dagligdagen til at gå uden at optræde i de forskellige ordninger, som også det nye lovforslag fører med sig; men det vender vi tilbage til i udvalgsarbejdet.

Til slut vil jeg også i relation til mit første indlæg spørge om antallet af de reelle arbejdspladser, som er i dette forslag. Jeg har igen taget Socialdemokratiets »Den Gode Cirkel« frem for nu at læse den et års tid efter, at den blev trykt, og deri skriver man, at når man får sin indflydelse realiseret, vil man på 2 år – (*munterhed*) – kunne skaffe 60.000 job. Jeg vil gerne spørge arbejdsministeren: Er det således, at man forestiller sig, at man kan skaffe 60.000 job på det grundlag, som regeringen har fremlagt i dag?